

28. přednáška, 7. 6. 2020

10.5 Soustavy diferenciálních rovnic

Uvažujme soustavu diferenciálních rovnic ve tvaru

$$\begin{aligned}x_1' &= f_1(t, x_1, x_2, \dots, x_n), \\x_2' &= f_2(t, x_1, x_2, \dots, x_n), \\&\vdots \\x_n' &= f_n(t, x_1, x_2, \dots, x_n),\end{aligned}\tag{10}$$

10.5 Soustavy diferenciálních rovnic

Uvažujme soustavu diferenciálních rovnic ve tvaru

$$\begin{aligned}x_1' &= f_1(t, x_1, x_2, \dots, x_n), \\x_2' &= f_2(t, x_1, x_2, \dots, x_n), \\&\vdots \\x_n' &= f_n(t, x_1, x_2, \dots, x_n),\end{aligned}\tag{10}$$

kde f_i , $i = 1, \dots, n$, jsou dané funkce definované na jisté neprázdné otevřené podmnožině $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$.

Vektorový tvar:

$$x'(t) = f(t, x(t)),$$

kde máme $x(t) = [x_1(t), \dots, x_n(t)]$, $x'(t) = [x'_1(t), \dots, x'_n(t)]$
a dále $f = [f_1, \dots, f_n]$.

Definice

- **Řešením soustavy (10)** rozumíme vektorovou funkci $x = [x_1, \dots, x_n]$ definovanou na otevřeném neprázdném intervalu $J \subset \mathbf{R}$ s hodnotami v \mathbf{R}^n takovou, že pro každé $t \in J$ existují vlastní derivace $x'_i(t)$, $i = 1, \dots, n$, a platí (10).

Definice

- **Řešením soustavy (10)** rozumíme vektorovou funkci $x = [x_1, \dots, x_n]$ definovanou na otevřeném neprázdném intervalu $J \subset \mathbf{R}$ s hodnotami v \mathbf{R}^n takovou, že pro každé $t \in J$ existují vlastní derivace $x'_i(t)$, $i = 1, \dots, n$, a platí (10).
- **Počáteční úlohou** pro (10) rozumíme úlohu, kdy hledáme řešení x soustavy (10) splňující navíc předem zadanou podmínku $x(t_0) = x^0$, kde $[t_0, x^0] \in G$ (tzv. **počáteční podmínka**).

- **Maximální řešení** soustavy (10) je takové řešení x definované na intervalu J , které již nelze prodloužit, tj. je-li y řešení definované na intervalu I , $J \subset I$ a $y(t) = x(t)$ pro každé $t \in J$, pak $J = I$.

Model dravec-kořist

Model dravec-kořist

x ... zajíci

Model dravec-kořist

x ... zajíci

y ... lišky

Model dravec-kořist

x ... zajíci

y ... lišky

$$x' = (A - By)x$$

Model dravec-kořist

x ... zajíci

y ... lišky

$$x' = (A - By)x$$

$$y' = (-C + Dx)y$$

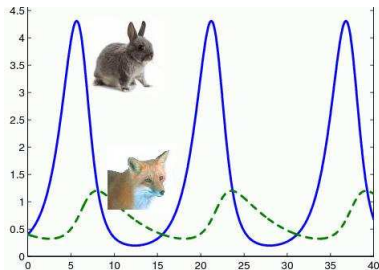
Model dravec-kořist

x ... zajíci

y ... lišky

$$x' = (A - By)x$$

$$y' = (-C + Dx)y$$

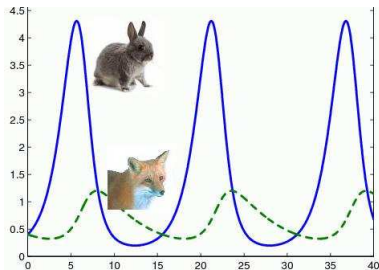
Model dravec-kořist

x ... zajíci

y ... lišky

$$x' = (A - By)x$$

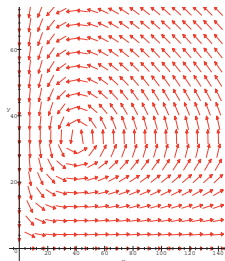
$$y' = (-C + Dx)y$$

Model dravec-kořist

x ... zajíci
 y ... lišky

$$\begin{aligned}x' &= (A - By)x \\ y' &= (-C + Dx)y\end{aligned}$$

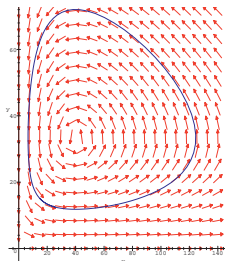
Model dravec-kořist

x ... zajíci

y ... lišky

$$x' = (A - By)x$$

$$y' = (-C + Dx)y$$

Poznámka

Mějme rovnici

$$y^{(n)} = h(t, y, y', \dots, y^{(n-1)}). \quad (11)$$

Uvažujme soustavu

$$\begin{aligned} x_1' &= x_2, \\ x_2' &= x_3, \\ &\vdots \\ x_{n-1}' &= x_n, \\ x_n' &= h(t, x_1, \dots, x_n). \end{aligned} \quad (12)$$

Pokud x řeší (12), pak x_1 řeší (11). Obráceně, pokud y řeší (11), pak $[y, \dots, y^{(n-1)}]$ řeší (12).

Věta 10.8 (Peanova věta o existenci)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: G \rightarrow \mathbf{R}^n$ je spojitá na G . Pak pro každé $[t_0, x^0] \in G$ existuje maximální řešení rovnice (10) splňující $x(t_0) = x^0$.

Věta 10.8 (Peanova věta o existenci)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: G \rightarrow \mathbf{R}^n$ je spojitá na G . Pak pro každé $[t_0, x^0] \in G$ existuje maximální řešení rovnice (10) splňující $x(t_0) = x^0$.

Spojitosť f v bodě $[t, x] \in \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall [t', x'] \in \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n, \|[t', x'] - [t, x]\| < \delta: \\ \|f(t', x') - f(t, x)\| < \varepsilon$$

Věta 10.8 (Peanova věta o existenci)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: G \rightarrow \mathbf{R}^n$ je spojitá na G . Pak pro každé $[t_0, x^0] \in G$ existuje maximální řešení rovnice (10) splňující $x(t_0) = x^0$.

Spojitosť f v bodě $[t, x] \in \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall [t', x'] \in \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n, \|[t', x'] - [t, x]\| < \delta: \\ \|f(t', x') - f(t, x)\| < \varepsilon$$

$$\|v\| = \|[v_1, v_2, \dots, v_n]\| = \sqrt{\sum_{j=1}^n v_j^2}$$

Věta 10.8 (Peanova věta o existenci)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: G \rightarrow \mathbf{R}^n$ je spojitá na G . Pak pro každé $[t_0, x^0] \in G$ existuje maximální řešení rovnice (10) splňující $x(t_0) = x^0$.

Spojitosť f v bodě $[t, x] \in \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$:

$$\forall \varepsilon > 0 \exists \delta > 0 \forall [t', x'] \in \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n, \|[t', x'] - [t, x]\| < \delta: \\ \|f(t', x') - f(t, x)\| < \varepsilon$$

$$\|v\| = \|[v_1, v_2, \dots, v_n]\| = \sqrt{\sum_{j=1}^n v_j^2}$$

Bez důkazu.

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Necht' $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina,

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Necht' $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Necht' $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x ,

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Necht' $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x , tj. *pro každý bod $[t, x] \in G$*

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x , tj. *pro každý bod $[t, x] \in G$ existuje $\varepsilon > 0$ a $L > 0$ takové, že*

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x , tj. *pro každý bod $[t, x] \in G$ existuje $\varepsilon > 0$ a $L > 0$ takové, že pro každé dva body $[s, x^1], [s, x^2]$ splňující $\|[s, x^1] - [t, x]\| < \varepsilon$ a $\|[s, x^2] - [t, x]\| < \varepsilon$*

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x , tj. *pro každý bod $[t, x] \in G$ existuje $\varepsilon > 0$ a $L > 0$ takové, že pro každé dva body $[s, x^1], [s, x^2]$ splňující $\|[s, x^1] - [t, x]\| < \varepsilon$ a $\|[s, x^2] - [t, x]\| < \varepsilon$ máme*

$$\|f(s, x^1) - f(s, x^2)\| \leq L\|x^1 - x^2\|.$$

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x , tj. pro každý bod $[t, x] \in G$ existuje $\varepsilon > 0$ a $L > 0$ takové, že pro každé dva body $[s, x^1], [s, x^2]$ splňující $\|[s, x^1] - [t, x]\| < \varepsilon$ a $\|[s, x^2] - [t, x]\| < \varepsilon$ máme

$$\|f(s, x^1) - f(s, x^2)\| \leq L\|x^1 - x^2\|.$$

Jestliže $[t_0, x^0] \in G$, potom existuje právě jedno maximální řešení rovnice (10) splňující $x(t_0) = x^0$.

Věta 10.9 (Picardova věta o existenci a jednoznačnosti)

Nechť $G \subset \mathbf{R} \times \mathbf{R}^n$ je otevřená neprázdná množina, $f: [t, x] \mapsto f(t, x) \in \mathbf{R}^n$ je spojitě zobrazení na G a je lokálně lipschitzovské v x , tj. pro každý bod $[t, x] \in G$ existuje $\varepsilon > 0$ a $L > 0$ takové, že pro každé dva body $[s, x^1], [s, x^2]$ splňující $\|[s, x^1] - [t, x]\| < \varepsilon$ a $\|[s, x^2] - [t, x]\| < \varepsilon$ máme

$$\|f(s, x^1) - f(s, x^2)\| \leq L\|x^1 - x^2\|.$$

Jestliže $[t_0, x^0] \in G$, potom existuje právě jedno maximální řešení rovnice (10) splňující $x(t_0) = x^0$.

Bez důkazu.

10.6 Soustavy lineárních dif. rovnic

Uvažujme soustavu diferenciálních rovnic ve tvaru

$$\begin{aligned}x_1' &= a_{11}(t)x_1 + \cdots + a_{1n}(t)x_n + b_1(t), \\x_2' &= a_{21}(t)x_1 + \cdots + a_{2n}(t)x_n + b_2(t), \\&\vdots \\x_n' &= a_{n1}(t)x_1 + \cdots + a_{nn}(t)x_n + b_n(t),\end{aligned}\tag{13}$$

kde $n \in \mathbf{N}$, $a_{ij}: (\alpha, \beta) \rightarrow \mathbf{R}$, $b_j: (\alpha, \beta) \rightarrow \mathbf{R}$, $i, j \in \{1, \dots, n\}$, jsou spojité funkce.

Vektorový tvar:

$$x' = \mathbb{A}(t)x + b(t),$$

Vektorový tvar:

$$x' = \mathbb{A}(t)x + b(t),$$

kde

$$\mathbb{A}(t) = \begin{pmatrix} a_{11}(t) & \dots & a_{1n}(t) \\ a_{21}(t) & \dots & a_{2n}(t) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1}(t) & \dots & a_{nn}(t) \end{pmatrix}, \quad b(t) = \begin{pmatrix} b_1(t) \\ \vdots \\ b_n(t) \end{pmatrix}.$$

Věta 10.10 (o existenci a jednoznačnosti řešení)

Necht' $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, $t_0 \in (\alpha, \beta)$ a $x^0 \in \mathbf{R}^n$. Necht' $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$, $b: (\alpha, \beta) \rightarrow \mathbf{R}^n$ jsou spojitá zobrazení.*

Věta 10.10 (o existenci a jednoznačnosti řešení)

Nechť $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, $t_0 \in (\alpha, \beta)$ a $x^0 \in \mathbf{R}^n$. Necht' $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$, $b: (\alpha, \beta) \rightarrow \mathbf{R}^n$ jsou spojitá zobrazení. Potom existuje právě jedno maximální řešení x soustavy (13) splňující $x(t_0) = x^0$.*

Věta 10.10 (o existenci a jednoznačnosti řešení)

Nechť $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, $t_0 \in (\alpha, \beta)$ a $x^0 \in \mathbf{R}^n$. Necht' $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$, $b: (\alpha, \beta) \rightarrow \mathbf{R}^n$ jsou spojitá zobrazení. Potom existuje právě jedno maximální řešení x soustavy (13) splňující $x(t_0) = x^0$. Toto řešení je definováno na celém intervalu (α, β) .*

Poznámka k důkazu věty 10.10

Definujeme $f: (\alpha, \beta) \times \mathbf{R}^n \rightarrow \mathbf{R}^n$ předpisem

$$f(t, x) = \mathbb{A}(t)x + b(t).$$

Pak lze ověřit předpoklady Picardovy věty.

Definice

Homogenní soustavou k (13) rozumíme soustavu

$$x' = \mathbb{A}(t)x. \quad (14)$$

Věta 10.11

Nechť $n \in \mathbf{N}$, $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, a $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$ je spojitě zobrazení.*

Věta 10.11

Nechť $n \in \mathbf{N}$, $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, a $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$ je spojitě zobrazení. Potom množina všech maximálních řešení soustavy (14) tvoří vektorový podprostor prostoru $\mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$.*

Věta 10.11

Nechť $n \in \mathbf{N}$, $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, a $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$ je spojité zobrazení. Potom množina všech maximálních řešení soustavy (14) tvoří vektorový podprostor prostoru $\mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$. Dimenze tohoto podprostoru je rovna n .*

Důkaz Věty 10.11

Podle Věty 10.10 je každé maximální řešení (14) definováno na (α, β) .

Důkaz Věty 10.11

Podle Věty 10.10 je každé maximální řešení (14) definováno na (α, β) . Množina maximálních řešení je rovna jádru $\text{Ker } L$ lineárního zobrazení

$$L: \mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n) \rightarrow \mathcal{C}((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$$

definovaného předpisem $L(y) = y' - \mathbb{A}y$.

Důkaz Věty 10.11

Podle Věty 10.10 je každé maximální řešení (14) definováno na (α, β) . Množina maximálních řešení je rovna jádru $\text{Ker } L$ lineárního zobrazení

$$L: \mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n) \rightarrow \mathcal{C}((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$$

definovaného předpisem $L(y) = y' - \mathbb{A}y$. Tedy se jedná o vektorový podprostor prostoru $\mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$.

Zvolme $t_0 \in (\alpha, \beta)$ pevně.

Zvolme $t_0 \in (\alpha, \beta)$ pevně. Vezměme řešení x^1, \dots, x^n soustavy (14) na (α, β) splňující $x^i(t_0) = e^i$, $i = 1, \dots, n$.

Zvolme $t_0 \in (\alpha, \beta)$ pevně. Vezměme řešení x^1, \dots, x^n soustavy (14) na (α, β) splňující $x^i(t_0) = e^i$, $i = 1, \dots, n$. Funkce $\{x^1, \dots, x^n\}$ jsou lineárně nezávislé, jelikož jsou vektory $\{e^1, \dots, e^n\}$ lineárně nezávislé.

Zvolme $t_0 \in (\alpha, \beta)$ pevně. Vezměme řešení x^1, \dots, x^n soustavy (14) na (α, β) splňující $x^i(t_0) = e^i$, $i = 1, \dots, n$. Funkce $\{x^1, \dots, x^n\}$ jsou lineárně nezávislé, jelikož jsou vektory $\{e^1, \dots, e^n\}$ lineárně nezávislé. Necht' y je maximální řešení (14).

Zvolme $t_0 \in (\alpha, \beta)$ pevně. Vezměme řešení x^1, \dots, x^n soustavy (14) na (α, β) splňující $x^i(t_0) = e^i$, $i = 1, \dots, n$. Funkce $\{x^1, \dots, x^n\}$ jsou lineárně nezávislé, jelikož jsou vektory $\{e^1, \dots, e^n\}$ lineárně nezávislé. Necht' y je maximální řešení (14). Pak y je definováno na (α, β) . Označme

$$z(t) = y_1(t_0)x^1(t) + \dots + y_n(t_0)x^n(t), \quad t \in (\alpha, \beta).$$

Potom $z(t_0) = y(t_0)$ a z řeší (14) na (α, β) .

Potom $z(t_0) = y(t_0)$ a z řeší (14) na (α, β) . Z jednoznačnosti řešení plyne

$$y(t) = z(t) = y_1(t_0)x^1(t) + \cdots + y_n(t_0)x^n(t), \quad t \in (\alpha, \beta).$$

Potom $z(t_0) = y(t_0)$ a z řeší (14) na (α, β) . Z jednoznačnosti řešení plyne

$$y(t) = z(t) = y_1(t_0)x^1(t) + \cdots + y_n(t_0)x^n(t), \quad t \in (\alpha, \beta).$$

Tedy $\{x^1, \dots, x^n\}$ je báze prostoru $\text{Ker } L$.

Potom $z(t_0) = y(t_0)$ a z řeší (14) na (α, β) . Z jednoznačnosti řešení plyne

$$y(t) = z(t) = y_1(t_0)x^1(t) + \cdots + y_n(t_0)x^n(t), \quad t \in (\alpha, \beta).$$

Tedy $\{x^1, \dots, x^n\}$ je báze prostoru $\text{Ker } L$. □

Věta 10.12

Nechť $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$ a $x^0 \in \mathbf{R}^n$. Necht' $\mathbb{A}: (\alpha, \beta) \rightarrow M(n \times n)$, $b: (\alpha, \beta) \rightarrow \mathbf{R}^n$ jsou spojitá zobrazení. Necht' y je řešení (13) na intervalu (α, β) . Potom každé řešení x soustavy (13) na intervalu (α, β) má tvar $y + z$, kde z je jisté řešení (14).*

Důkaz Věty 10.12

Jelikož je zobrazení $L: y \mapsto y' - \mathbb{A}y$ lineární na prostoru $\mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$, máme pro maximální řešení x rovnice (13) rovnost

$$L(x - y) = Lx - Ly = b - b = 0,$$

Důkaz Věty 10.12

Jelikož je zobrazení $L: y \mapsto y' - \mathbb{A}y$ lineární na prostoru $\mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$, máme pro maximální řešení x rovnice (13) rovnost

$$L(x - y) = Lx - Ly = b - b = 0,$$

a tedy $z = x - y$ řeší (14).

Důkaz Věty 10.12

Jelikož je zobrazení $L: y \mapsto y' - \mathbb{A}y$ lineární na prostoru $\mathcal{C}^1((\alpha, \beta), \mathbf{R}^n)$, máme pro maximální řešení x rovnice (13) rovnost

$$L(x - y) = Lx - Ly = b - b = 0,$$

a tedy $z = x - y$ řeší (14).

Definice

Nechť vektorové funkce y^1, \dots, y^n tvoří bázi prostoru řešení rovnice (14) na (α, β) . Takovou množinu řešení nazýváme **fundamentální systém** rovnice (14). Označme

$$\Phi(t) = \begin{pmatrix} y_1^1(t) & \dots & y_1^n(t) \\ y_2^1(t) & \dots & y_2^n(t) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ y_n^1(t) & \dots & y_n^n(t) \end{pmatrix}.$$

Definice

Nechť vektorové funkce y^1, \dots, y^n tvoří bázi prostoru řešení rovnice (14) na (α, β) . Takovou množinu řešení nazýváme **fundamentální systém** rovnice (14). Označme

$$\Phi(t) = \begin{pmatrix} y_1^1(t) & \dots & y_1^n(t) \\ y_2^1(t) & \dots & y_2^n(t) \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ y_n^1(t) & \dots & y_n^n(t) \end{pmatrix}.$$

Matici Φ nazýváme **fundamentální maticí soustavy** (14).

Lemma 10.13

Necht' Φ je fundamentální matice rovnice (14).

Lemma 10.13

Necht' Φ je fundamentální matice rovnice (14). Pak $\Phi(t)$ je regulární pro každé $t \in (\alpha, \beta)$.

Důkaz Lemmatu 10.13

Předpokládejme, že pro jisté $t_0 \in (\alpha, \beta)$ není matice $\Phi(t_0)$ regulární.

Důkaz Lemmatu 10.13

Předpokládejme, že pro jisté $t_0 \in (\alpha, \beta)$ není matice $\Phi(t_0)$ regulární. Pak existují čísla $c_1, \dots, c_n \in \mathbf{R}$ taková, že alespoň jedno je nenulové a

$$c_1 y^1(t_0) + \dots + c_n y^n(t_0) = 0.$$

Důkaz Lemmatu 10.13

Předpokládejme, že pro jisté $t_0 \in (\alpha, \beta)$ není matice $\Phi(t_0)$ regulární. Pak existují čísla $c_1, \dots, c_n \in \mathbf{R}$ taková, že alespoň jedno je nenulové a

$$c_1 y^1(t_0) + \dots + c_n y^n(t_0) = 0.$$

Potom řešení

$$y = c_1 y^1 + \dots + c_n y^n$$

splňuje $y(t_0) = 0$.

Důkaz Lemmatu 10.13

Předpokládejme, že pro jisté $t_0 \in (\alpha, \beta)$ není matice $\Phi(t_0)$ regulární. Pak existují čísla $c_1, \dots, c_n \in \mathbf{R}$ taková, že alespoň jedno je nenulové a

$$c_1 y^1(t_0) + \dots + c_n y^n(t_0) = 0.$$

Potom řešení

$$y = c_1 y^1 + \dots + c_n y^n$$

splňuje $y(t_0) = 0$. Díky jednoznačnosti řešení pak platí $y = 0$.

Důkaz Lemmatu 10.13

Předpokládejme, že pro jisté $t_0 \in (\alpha, \beta)$ není matice $\Phi(t_0)$ regulární. Pak existují čísla $c_1, \dots, c_n \in \mathbf{R}$ taková, že alespoň jedno je nenulové a

$$c_1 y^1(t_0) + \dots + c_n y^n(t_0) = 0.$$

Potom řešení

$$y = c_1 y^1 + \dots + c_n y^n$$

splňuje $y(t_0) = 0$. Díky jednoznačnosti řešení pak platí $y = 0$. To je ale spor s lineární nezávislostí funkcí y^1, \dots, y^n .

Důkaz Lemmatu 10.13

Předpokládejme, že pro jisté $t_0 \in (\alpha, \beta)$ není matice $\Phi(t_0)$ regulární. Pak existují čísla $c_1, \dots, c_n \in \mathbf{R}$ taková, že alespoň jedno je nenulové a

$$c_1 y^1(t_0) + \dots + c_n y^n(t_0) = 0.$$

Potom řešení

$$y = c_1 y^1 + \dots + c_n y^n$$

splňuje $y(t_0) = 0$. Díky jednoznačnosti řešení pak platí $y = 0$. To je ale spor s lineární nezávislostí funkcí y^1, \dots, y^n . □

Věta 10.14 (variace konstant)

Necht $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^*$, $\alpha < \beta$, $t_0 \in (\alpha, \beta)$ a $y^0 \in \mathbf{R}^n$.

Věta 10.14 (variace konstant)

Necht' $\alpha, \beta \in \mathbf{R}^$, $\alpha < \beta$, $t_0 \in (\alpha, \beta)$ a $y^0 \in \mathbf{R}^n$. Pak maximální řešení y rovnice (13) s počáteční podmínkou $y(t_0) = y^0$ má tvar*

$$y(t) = \Phi(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \Phi(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds, \quad t \in (\alpha, \beta),$$

kde Φ je fundamentální matice soustavy (14).

Důkaz Věty 10.14

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$.

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$,

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$, a tedy je y dobře definováno.

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$, a tedy je y dobře definováno. Použitím $\Phi'(t) = \mathbb{A}(t)\Phi(t)$, $t \in (\alpha, \beta)$, dostaneme

$$y'(t) = \Phi'(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \Phi'(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + \Phi(t)\Phi^{-1}(t)b(t)$$

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$, a tedy je y dobře definováno. Použitím $\Phi'(t) = \mathbb{A}(t)\Phi(t)$, $t \in (\alpha, \beta)$, dostaneme

$$\begin{aligned}y'(t) &= \Phi'(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \Phi'(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + \Phi(t)\Phi^{-1}(t)b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)\Phi(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \mathbb{A}(t)\Phi(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + b(t)\end{aligned}$$

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$, a tedy je y dobře definováno. Použitím $\Phi'(t) = \mathbb{A}(t)\Phi(t)$, $t \in (\alpha, \beta)$, dostaneme

$$\begin{aligned}y'(t) &= \Phi'(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \Phi'(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + \Phi(t)\Phi^{-1}(t)b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)\Phi(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \mathbb{A}(t)\Phi(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)y(t) + b(t).\end{aligned}$$

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$, a tedy je y dobře definováno. Použitím $\Phi'(t) = \mathbb{A}(t)\Phi(t)$, $t \in (\alpha, \beta)$, dostaneme

$$\begin{aligned}y'(t) &= \Phi'(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \Phi'(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + \Phi(t)\Phi^{-1}(t)b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)\Phi(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \mathbb{A}(t)\Phi(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)y(t) + b(t).\end{aligned}$$

Zřejmě platí $y(t_0) = y^0$.

Důkaz Věty 10.14

Matice $\Phi^{-1}(s)$ je díky Lemmatu 10.13 definována pro každé $s \in (\alpha, \beta)$. Z Cramerova pravidla plyne spojitost zobrazení $s \mapsto \Phi^{-1}(s)b(s)$, a tedy je y dobře definováno. Použitím $\Phi'(t) = \mathbb{A}(t)\Phi(t)$, $t \in (\alpha, \beta)$, dostaneme

$$\begin{aligned}y'(t) &= \Phi'(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \Phi'(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + \Phi(t)\Phi^{-1}(t)b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)\Phi(t)\Phi^{-1}(t_0)y^0 + \mathbb{A}(t)\Phi(t) \int_{t_0}^t \Phi^{-1}(s)b(s) ds + b(t) \\ &= \mathbb{A}(t)y(t) + b(t).\end{aligned}$$

Zřejmě platí $y(t_0) = y^0$. □